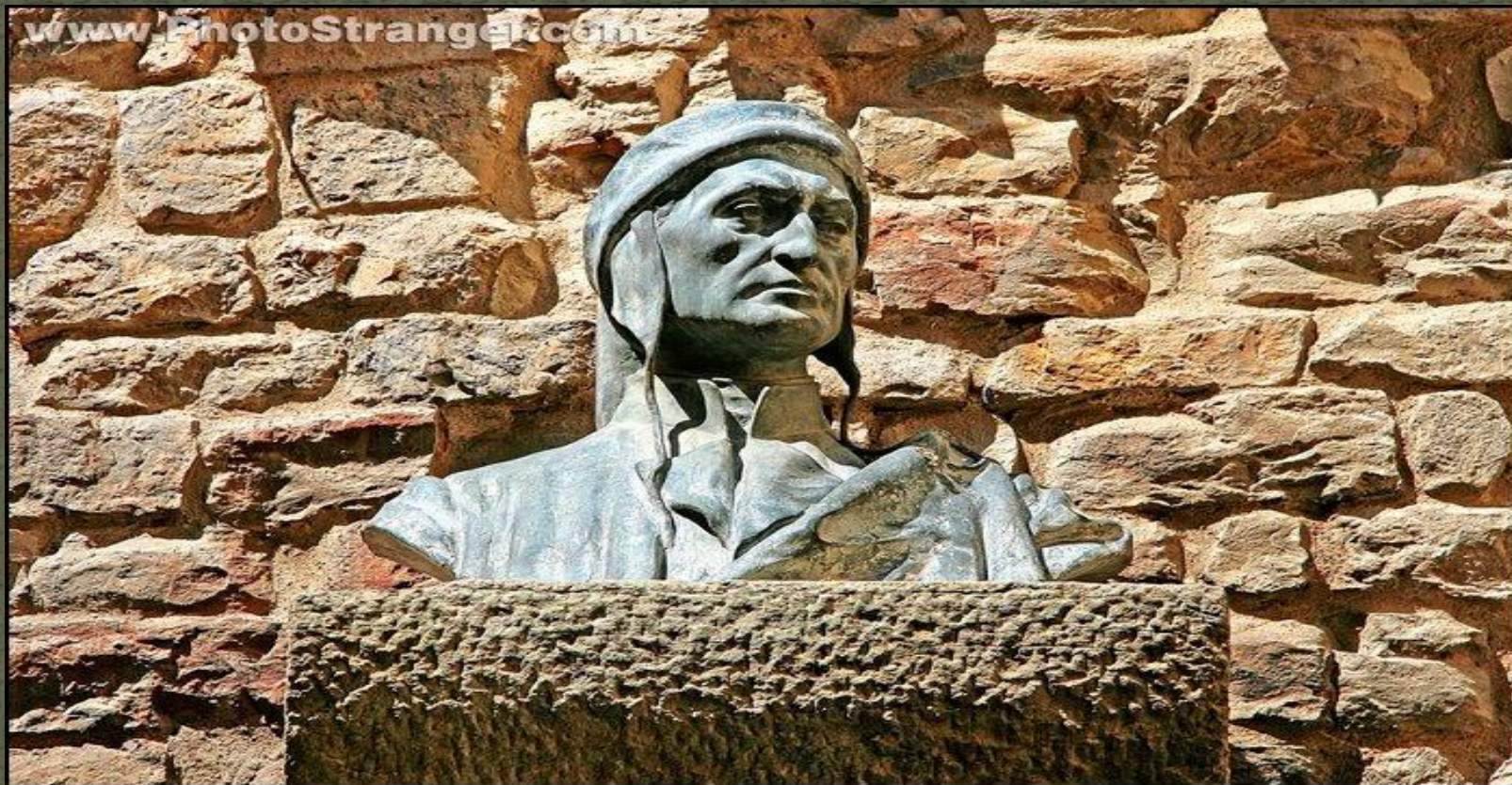

Данте

Аліг'єрі

«БАТЬКО ІТАЛІЙСЬКОЇ ЛІТЕРАТУРИ»

Данте Аліг'єрі — останній поет доби Середньовіччя, письменник і політик, «Батько італійської літератури».

Першим став писати літературні твори народною (італійською) мовою, а не латиною. Його головний художній твір, поема «Божественна комедія» вважається шедевром світової літератури.

ПОЕТА

Сім'я його була відомою у Флоренції й підтримувала гвельфів, політичний альянс, що виступав на боці папства і був у складному протистоянні з гібеллінами, які підтримували імператора Священної Римської імперії. Данте стверджував, що його родина походить від давніх римлян.

Матір поета звали Донна Белла Абатська. Вона померла, коли Данте було 5 чи 6 років і його батько одружився вдруге.

ДИТИНСТВО ТА ОСВІТА

Народився у
Флоренції в
шляхетній родині.
Точна дата
народження Данте
невідома: за різними
джерелами він
народився 1265 р. між
14 травня і 13 липня.

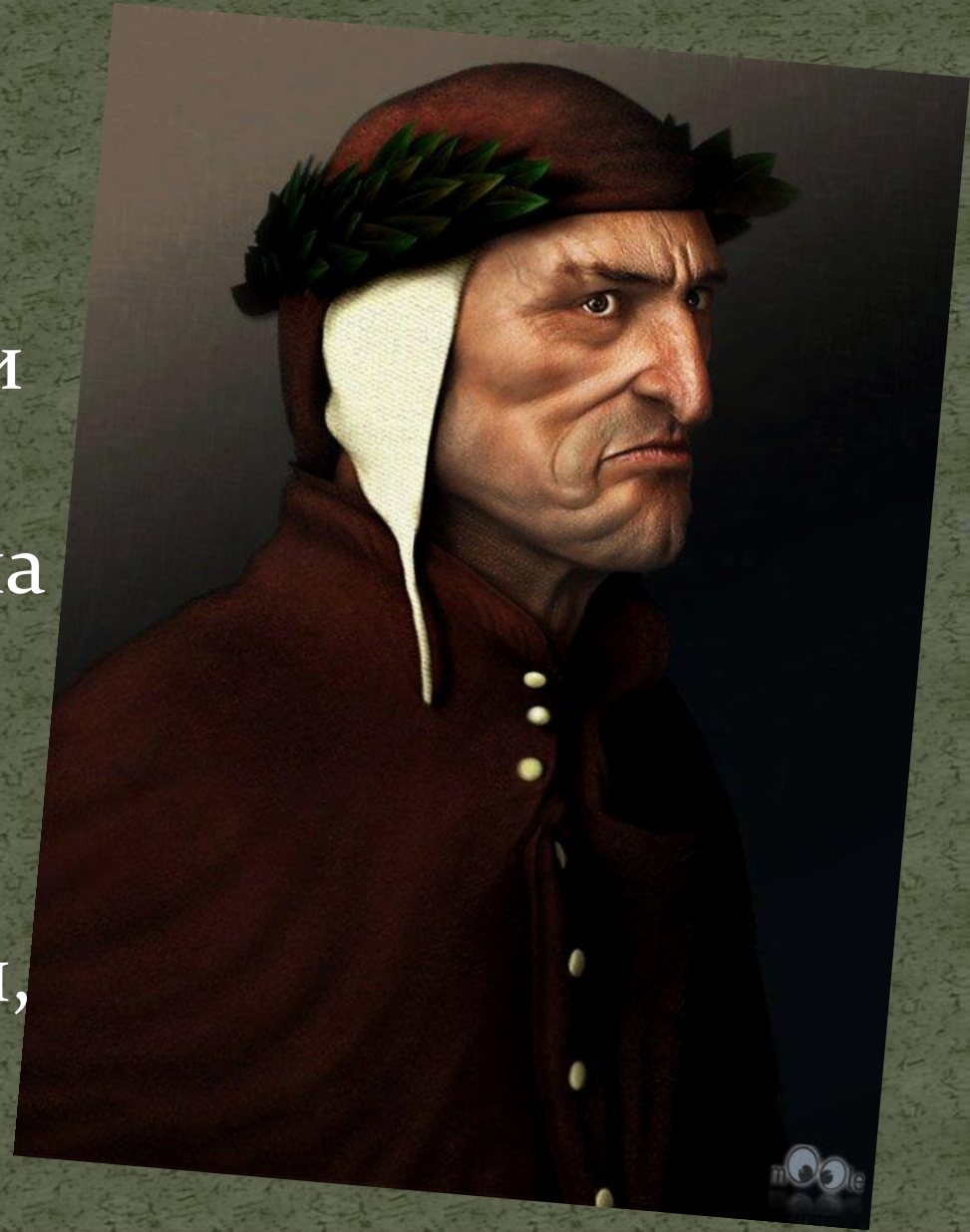

Про освіту Данте теж мало відомостей, та, очевидно, він отримав добре виховання, бо вражав сучасників надзвичайною освіченістю.

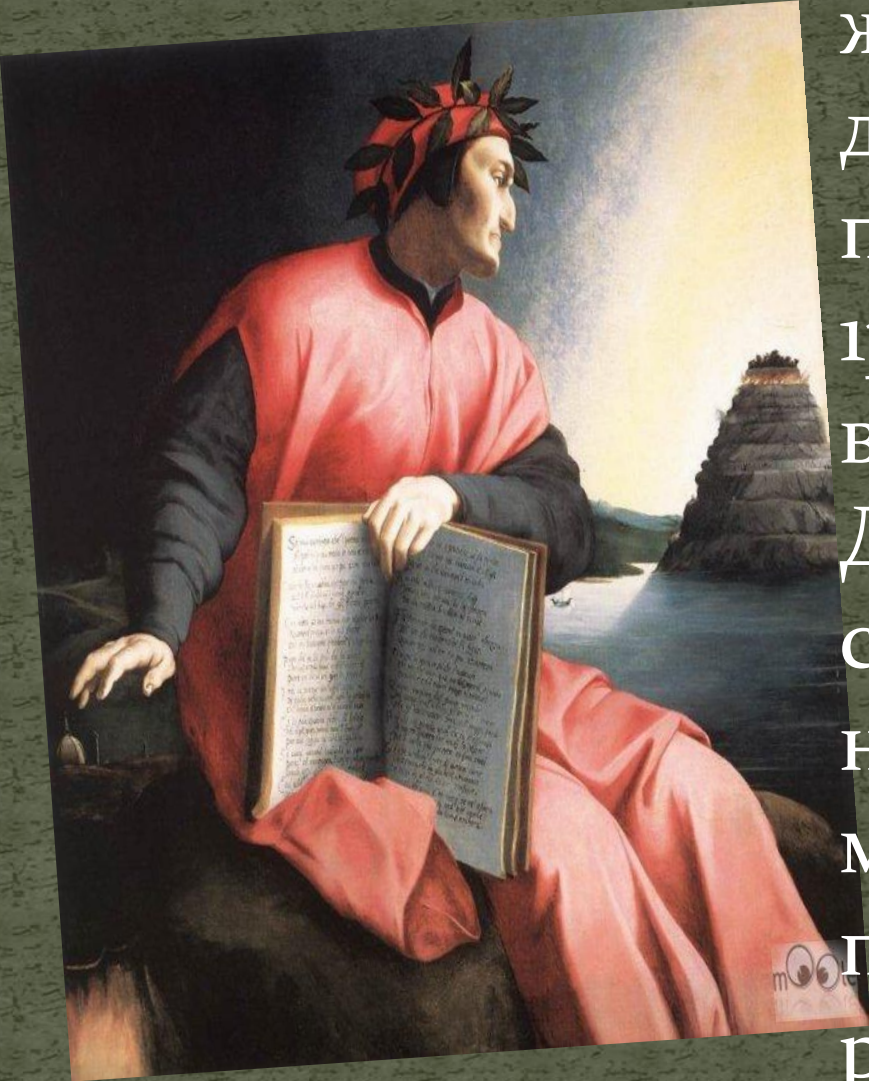
Є припущення, що він навчався вдома. Також відомо, що він навчався у Болонському університеті, але не закінчив його.

РОКИ ВИГНАННЯ

Роки вигнання для Данте – це роки поневіряння. У 1300р. Данте став членом ради шести пріорів, але папська партія виселила його з Флоренції, конфіскувавши усе майно. У 1301р. поета присудили до спалення, будинок його зруйнували.

Рятуючись від жорстокого вироку, йому довелось назавжди покинути рідне місто. 1302р. флорентійська влада постановила, що Данте загрожуватиме страта, якщо він наважиться з'явитися у місті, не виплативши призначеного штрафу у розмірі 5000 флоринів.

РАВЕННА – ОСТАННІЙ ПРИТУЛОК ПОЕТА

19 років Данте вів мандрівне життя, і на цей період припав пік його літературної творчості. Спершу він потрапив до Верони,

згодом – до Лукки

Мав дружні
імператором

яким

зустрівся у 1313 р.

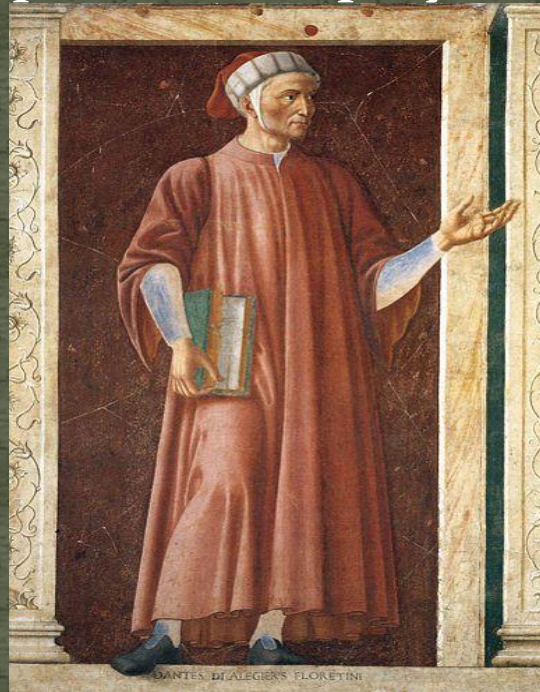
на

його підтримку, але
перекреслила усі

на повернення до
1320р. і до кінця

притулок у Равенні (1316 — 1317 р.р.), куди його викликав

синьйор міста, Гвідо да Полента . Влітку 1321р. Данте як посол

та Падуї.
стосунки з
Генріхом VII, з

Данте сподівався

смерть імператора
його сподівання
Флоренції. Від
життя він знайшов

ТВОРЧІСТЬ ДАНТЕ

Ранні твори Данте (30 віршів, із яких 25 сонетів, 4 канцони і одна станца), об'єднані прозовим текстом, склали збірку під назвою "**Нове життя**" (Vita nuova), яка стала і першим здобутком нової ренесансної літератури, і справжнім гімном життю й любові.

Вже сама назва її є символічною. Вона може трактуватись як "оновлене", "молоде" і може мати кілька смислових значень. По-перше, зміну одного періоду життя іншим ; по-друге, оновлення, пов'язане з культом дами серця і осмислене у відповідності з нормами любовного етикету, характерного для провансальської культури ; по-третє, духовне переродження в релігійному розумінні (найвищий, філософський план).

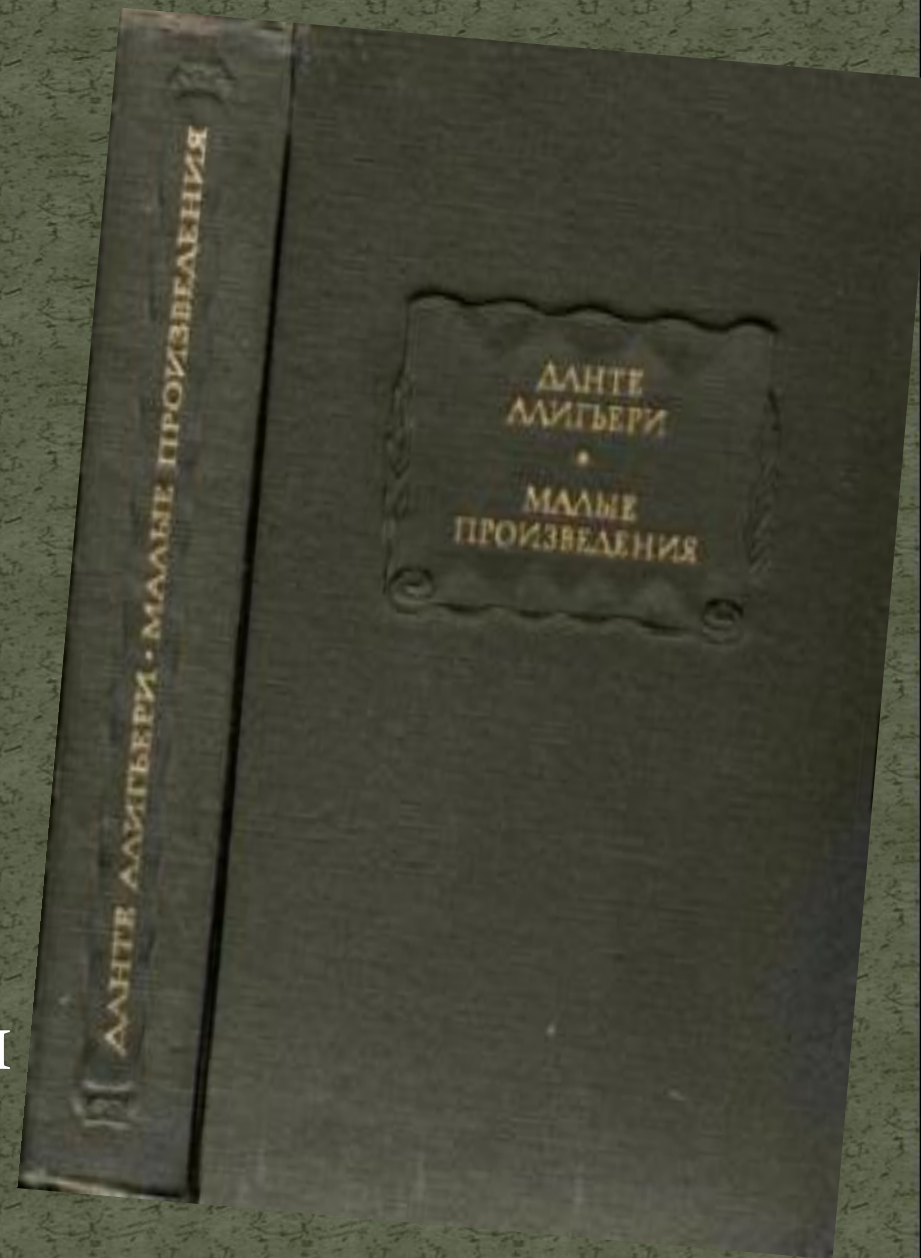
ТРАКТАТИ ДАНТЕ

У 1304-1307р.р. Данте пише морально-філософський трактат "Бенкет" і два трактати латиною "Про народну мову" і "Монархія".

"Бенкет", як і "Нове життя", поєднує прозові тексти та вірші, у ньому широко представлені філософські, богословські, політичні та моральні проблеми того часу.

Трактат "Про народну мову" являє собою першу в Європі мовознавчу працю, головна ідея якої - необхідність створення єдиної для Італії літературної мови та її панування над численними діалектами (їх Данте нараховує 14).

“БОЖЕСТВЕННА КОМЕДІЯ”

Світову славу принесла поету написана на тосканському діалекті *Divina Commedia* («Божественна комедія»), яку розпочав писати в 1290 р., переробив у 1313 р., а закінчив 1321р. У трьох частинах («Пекло», «Чистилище», «Рай») Данте описує свою мандрівку до Бога.

Супутником Данте виступає римський поет Вергілій, пізніше Данте супроводжує Беатріче, що уособлює милість Божу. Твір є справжньою енциклопедією Середньовіччя. Багато дослідників вважають «Божественну комедію» одним із найвизначніших творів не лише італійської, а й світової літератури.

Помер Данте у
Равенні в ніч з 13
на 14 вересня 1321
року. Його
могила в наш час
є місцем
паломництва
мільйонів
відвідувачів.

Пам'ятник Данте у
Флоренції

Надгробок
на могилі
Данте
в Равенні

УКРАЇНСЬКІ ПЕРЕКЛАДИ ДАНТЕ

Єдиний на сьогодні повний переклад «Божественної комедії» належить **Євгену Дроб'язку**. Переклад Дроб'язка відзначений премією імені М. Рильського.

Петро Карманський (за ґрунтовною редакцією М. Рильського) почав перекладати «Божественну комедію», однак переклав лише першу кантику «Пекло», яка була опублікована **в 1956** році.

Третій повний переклад, над яким працював неокласик **Михайло Драй-Хмара** не зберігся. Першу й другу частини перекладу було вилучено НКВД. Подальша доля рукопису невідома.

Багато українських поетів і перекладачів перекладали окремі фрагменти поеми.

36 терцин з «Пекла» переклав у 1878р. **Іван Франко**

У 1892—1896 роках у Львові виходять друком перші десять пісень «Пекла» в перекладі **Володимира Самійленка**, що підписався В. Сивеньким.

Наприкінці 1890-х років **Леся Українка** переклала 27 рядків з п'ятої пісні «Пекла».

У 1965 році був надрукований колективний переклад «Нового життя» за редакцією Григорія Кочура. У роботі над цим виданням взяли участь Микола Бажан, Дмитро Павличко, Іван Драч, Віталій Коротич, Володимир Житник, Анатоль Перепадя.

Того ж таки року в Мюнхені у видавництві Ігоря Костецького «На Горі» опубліковано експериментальний переклад фрагменту «Божественної комедії» Василя Барки.

2013 року видавництвом «Астролябія» було видано першу частину «Божественної комедії» «Пекло» у перекладі Максима Стріхи.

2014 року в тому самому видавництві вийшла друга частина – «Чистище».

Музей Данте у Флоренції

